

hold til res. 1186 (XII) og 1187 (XII) måtte finde det ønskeligt, forinden samlingen afsluttede behandlingen af spørgsmålet om definition af aggression at optage et sålydende dagsordenspunkt „Udkast til en kodeks over forbrydelser mod menneskehedens fred og sikkerhed.“

Generalkomiteen vedtog at udsætte spørgsmålets behandling til en senere samling, når yderligere fremskridt var opnået med henblik på at nå frem til en almindelig accepteret definition af aggression.

25. Korea-spørgsmålet.

På den foreløbige dagsorden var opført tre punkter vedrørende Korea: Punkt 25: „Beretning fra De forenede Nationers kommission for Koreas genforening og Genopbygning“, UNCURK. Punkt 93: „Opløsning af UNCURK“ og punkt 95: „Tilbagetrækning af alle amerikanske og andre fremmede besættelsesstyrker i Sydkorea under FNs flag“. USA stillede forslag om, at de tre punkter for at spare tid i overensstemmelse med den under tidligere samlinger fulgte praksis blev behandlet under ét punkt benævnt „Korea-spørgsmålet“ med ovennævnte punkter som tre underpunkter.

Sovjetunionen støttet af Bulgarien modsatte sig kategorisk punkt 25's optagelse på dagsordenen, ligesom man på det bestemteste modsatte sig, at punkterne 93 og 95 behandlede sammen med punkt 25. Sovjetunionen gjorde gældende, at UNCURK var blevet et instrument for udenlandsk indblanding i Sydkoreas indre anliggender. Beretningerne fra UNCURK var år efter år blevet brugt til at retfærdiggøre udenlandske troppers tilstedeværelse i Sydkorea, til at opretholde landets deling og til at give interventionen udseende af en FN-operation. Til trods for at kommissionens beretninger var blevet drøftet i Generalforsamlingen gennem næsten 15 år, forblev Korea delt, og den sydlige del var stadig besat af USAs væbnede styrker. Sovjetunionen stillede krav om, at alle fremmede styrker skulle trækkes tilbage fra Sydkorea, og at UNCURK skulle opløses.

Storbritannien fandt, at dagsordenspunkterne 93 og 95 var tendentiøse. Imidlertid ville man ikke modsætte sig, at nævnte punkter blev optaget på dagsordenen, idet

alle delegationer efter britisk opfattelse burde have lejlighed til at fremsætte deres synspunkter. Storbritannien støttede USAs forslag om at behandle punkterne 25, 93 og 95 under ét.

Komiteen vedtog med 17 stemmer for og 3 imod, medens 4 afstod, at optage punkt 25 på dagsordenen. Endvidere godkendte komiteen uden afstemning optagelsen af punkterne 93 og 95 på dagsordenen. Endelig besluttedes det med stemmetallet 16-3-5 at behandle de tre punkter under et samlet dagsordenspunkt. På baggrund af afstemningens resultat rejste Sovjetunionen spørgsmålet om indbydelse af repræsentanter for Nordkorea til at deltage i diskussionen om spørgsmålene, der havde relation til Korea. USA rejste indsigelse mod dette forslag under påberåbelse af, at det stred mod regel 40 i Generalforsamlingens forretningsorden. Sovjetunionen replicerede, at man ikke havde haft til hensigt at stille formelt forslag om, at generalkomiteen skulle træffe beslutning om at indbyde en repræsentant fra Nordkorea, men at man fandt det berettiget at henstille, at begge parter i sagen blev indbudt til at redegøre for deres standpunkt. Det sovjetiske standpunkt blev støttet af Bulgarien, Guinea, Hviderusland og Mauritien.

En videre diskussion af indbydelses-spørgsmålet ophørte, efter at formanden havde påpeget, at diskussionen klart stred mod de for generalkomiteen gældende procedureregler.

68. Oman-spørgsmålet.

Storbritannien fremførte de sædvanlige synspunkter om Sultanatet Muscat og Omans uafhængighed og suverænitæt og fremhævede, at der ikke bestod noget koloniforhold mellem Storbritannien og sultanatet. Storbritannien modsatte sig imidlertid ikke formelt spørgsmålets optagelse på dagsordenen, der følgelig godkendtes uden afstemning.

96. Nødvendigheden af at ændre artikel IV i traktaten om principperne for staternes aktiviteter ved udforskningen og udnyttelsen af det ydre rum, herunder månen og de øvrige himmellegemer.

Dagsordenspunktet blev trukket tilbage af Italien, efter at USA, Storbritannien og